

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 07/08/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 156

KIỆP NGƯỜI LÀ SỰ VAY RỒI TRẢ

Trong nhà Phật thường nói, chúng ta trồng nhân gì thì nhất định sẽ nhận quả đó. Có những việc chúng ta biết là sai, chúng ta không muốn tiếp tục làm nhưng tập khí xấu ác vẫn sai bảo chúng ta làm. Có những người đã làm sai nhiều lần và sau cùng thì họ buông trôi. Thí dụ, có người đã ăn chay một thời gian nhưng sau đó lại ăn mặn. Tập khí xấu ác của chúng ta đã kết tập từ vô lượng kiếp, chúng ta muốn chuyển đổi những tập khí này thì chỉ có cách là dừng mãnh, tinh tấn. Sáng nay, khi chuông điện thoại báo thức reo, tôi có ý niệm là ai đang gọi điện làm phiền mình, nếu tôi đi ngủ tiếp thì tôi sẽ ngủ quên. Đây là do tập khí của tôi đang khởi hiện hành, nếu chúng ta không phản tỉnh thì chúng ta sẽ thất bại.

Hòa Thượng nói: ***“Tất cả chúng sanh sinh đến thế gian đều là do nghiệp nhân, phàm phu trong sáu cõi đều bị nghiệp lực làm chủ, chi phối. nhà Phật đã nói rất rõ chân tướng sự thật này”***. Tất cả những đỗi ngộ tốt hay xấu chúng ta nhận trong cuộc đời này đều có sự định đặt. Chúng ta sống trong giàu sang hay nghèo khổ, khỏe mạnh, sống lâu hay bệnh khổ đều là do định số. Người xưa nói: *“Đời người như một kịch bản đã được viết sẵn, chúng ta chỉ là người diễn theo kịch bản đó”*. Chúng ta chỉ giống như một diễn viên diễn theo kịch bản đã được định sẵn. Chúng ta đang diễn một cách có dụng tâm hay diễn một cách vô tâm, không có ý thức?

Nhà Phật dạy: ***“Chúng ta phải chuyển nghiệp lực thành nguyện lực”***. Thay vì chúng ta làm theo sự dẫn dắt, chi phối của nghiệp lực thì chúng ta phải làm theo nguyện lực. Phật Bồ Tát có thể chuyển đổi được nghiệp lực 100%, phàm phu buông xuôi theo nghiệp lực, bị chi phối bởi nghiệp lực. Chúng ta học Phật chính là học sự giác ngộ của Phật, hoàn toàn cưỡng lại, thay đổi nghiệp lực, chủ động thay đổi vận mạng. Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức đã làm được, các bậc tu hành đã nỗ lực làm được vậy thì không có lý do gì mà chúng ta không làm được!

Trong những năm qua, chúng ta đã bị động hay chủ động trong các vai diễn của mình? Nếu ngày ngày chúng ta tùy thuận theo ảo danh, ảo vọng, hưởng thụ *“năm dục sáu trần”*, *“tham, sân, si, mạn”* thì chúng ta giống như những diễn viên hài, chúng ta bị động trong các vai diễn. Thánh Hiền xưa đã nói: *“Tánh tương cận, tập tương viễn”*. *“Tánh”* là tự tánh. *“Tự tánh”* của chúng ta vốn dĩ là thuần tịnh, thuần thiện. *“Tập*

tánh” là sự ô nhiễm đến từ bên ngoài. “*Tập tánh*” giống như lớp sơn, nếu chúng ta cố gắng cạo thì lớp sơn sẽ bong tróc hết. Hằng ngày, chúng ta đã cố gắng cạo lớp sơn đi chưa?

Hòa Thượng nói: “***Vận mạng là có thể thay đổi***”. Chúng ta có thể thay đổi vận mạng hay chính là thay đổi kịch bản mà nghiệp lực đã viết sẵn. Ngày xưa có người dự đoán rằng cuộc sống của tôi sẽ rất nghèo và vất vả, nhờ lời nói này mà tôi luôn đề cao cảnh giác, tôi đã tích cực cho đi và làm những việc có thể thay đổi vận mạng. Khi còn nhỏ, có lần tôi đã chết trong khoảng một giờ, mọi người đã đóng xong quách, sau đó, tôi đã khóc thét lên và sống lại. Chúng ta phải thay đổi kịch bản, chuyển nghiệp lực thành nguyện lực. Trước đây, chúng ta làm là vì bị người khác bắt buộc, bây giờ chúng ta tự nguyện, vui lòng làm, làm là để phục vụ người khác. Nếu mỗi ngày chúng ta đến cơ quan tám giờ mà chúng ta làm việc một cách chểnh mảng, mong thời gian nhanh hết thì thời gian dường như sẽ rất dài. Nếu chúng ta làm việc một cách tích cực thì thời gian qua rất nhanh. Chúng ta chỉ cần thay đổi ý niệm thì chúng ta đã thay đổi vận mạng.

Hòa Thượng nói: “***Trước tiên chúng ta phải hiểu rõ, vận mệnh của chúng ta từ đâu mà ra, vận mệnh của chúng ta không phải do Phật Bồ Tát hay vị Thần nào đó định đặt mà do chính mình tạo ra. Vận mệnh do chính chúng ta tạo ra thì chính chúng ta có thể thay đổi***”. Chúng ta muốn thay đổi vận mệnh rất khó vì vận mệnh không phải chỉ do thói quen trong đời này mà do thói quen chúng ta đã có từ vô lượng kiếp. Hòa Thượng từng dạy, nếu muốn thay đổi vận mạng thì: “***Chúng ta phải dũng mãnh, tinh tấn, một cách đặc biệt***”.

Hòa Thượng nói: “***Nghiệp nhân và quả báo của chúng ta là vô cùng phức tạp. Chúng ta đời đời, kiếp kiếp đã tích lũy những tập khí, phiền não, những nghiệp nhân này***”. Đời này nếu chúng ta không dũng mãnh tinh tấn một cách đặc biệt thì chúng ta không thể thay đổi được vận mạng. Chúng ta mới tu một vài năm mà tưởng rằng mình đã tu hành tốt thì chúng ta đã sai lầm nghiêm trọng.

Người xưa kể câu chuyện, oan hồn của Triệu Thấu muốn báo thù Ngài Ngô Đạt nên đã đi theo Ngài Ngô Đạt nhiều đời để tìm cơ hội. Ngài Ngô Đạt có mười kiếp là cao tăng, trong kiếp thứ mười khi Ngài Ngô Đạt vừa khởi niệm tham thì oan hồn của Triệu Thấu liền biến thành mụn ghẻ mặt người trên đầu gối của Ngài để báo thù. Ngài Ngô Đạt đã có mười kiếp là cao tăng mà tập khí của Ngài vẫn trôi dạt, chúng ta mới phát tâm tu hành, học chuẩn mực Thánh Hiền nên chúng ta không dễ thay đổi vận mạng.

Trong vô lượng kiếp chúng ta đã kết oán thù với rất nhiều chúng sanh. Nếu như buổi sáng, khi chúng ta mới mở cửa dắt xe ra đường thì có người đi qua, chúng ta làm họ giật mình nên họ mắng chúng ta là: “*Đui hay sao mà không thấy!*” thì việc này không phải là “*đương không*”, tất cả đều là nhân trước, quả sau, khi nhân duyên hội tụ

đủ thì chúng ta sẽ nhận kết quả, tất cả mọi việc đều diễn ra đúng thời điểm. Chúng ta hiểu được điều này thì chúng ta mới có thể bình tâm!

Hòa Thượng nói: **“*Khi nhân duyên tụ hội thì nhất định điều gì đến sẽ phải đến*”**. Người xưa nói: **“*Nợ mạng thì phải trả mạng, nợ tiền thì phải trả tiền*”**. Người thế gian cũng thường nói: **“*Con là nợ, vợ là oan gia, cửa nhà là nghiệp báo*”**. Lời nói này rất có đạo lý, đạo lý này không phải là không thể thay đổi! Trong cuộc sống này nếu chúng ta đã vay thì phải trả, chúng ta quán sát, chúng ta đang tiếp tục vay hay chúng ta đang trả? Nhiều người đang vay mà không nhận ra, nếu chúng ta đang vay thì sẽ rất phiền phức!

Trong pháp môn Tịnh Độ nói: **“*Nghiệp tận tình không ta về nơi ấy*”**. Nếu chúng ta đang vay thì nghiệp không thể **“*tận*”**. Người thế gian không hiểu như thế nào là **“*nhân duyên tụ hội*”**, khi nhân duyên đã đủ, việc gì cần đến thì nó sẽ đến, chúng ta nợ mạng thì phải trả bằng mạng, nợ tiền thì phải trả bằng tiền. Nếu chúng ta thấu hiểu được đạo lý này thì tâm chúng ta sẽ bình lặng. Khi chúng ta gặp chướng ngại, khó khăn thì chúng ta càng cần nỗ lực, tích cực hy sinh phụng hiến hơn. Nếu chúng ta hy sinh phụng hiến vì mọi người thì việc lớn sẽ hóa nhỏ, việc nhỏ sẽ hóa không.

Mấy chục năm trước, khi tôi gặp khó khăn, tôi vẫn tích cực làm mọi việc, không quản khó khăn, cuối cùng những khó khăn dần tan biến. Tất cả mọi việc đều do phước báu trong mạng định đặt, chúng ta chỉ cần tích cực tu phước, tích phước, tiếc phước. Nếu chúng ta có phước thì chúng ta cũng không tùy tiện hưởng dụng mà để dành cho người khác.

Hòa Thượng nói: **“*Nếu chúng ta bình lặng tư duy, quán sát, thì chúng ta sẽ nhìn thấy nghiệp nhân trong đời quá khứ biểu hiện rất rõ trong cuộc sống hiện tại. Ngay trong cuộc sống này, tất cả những người, những việc mà chúng ta gặp, có người đối với chúng ta tốt, có người đối với chúng ta xấu, người đối với chúng ta tốt là do trong quá khứ chúng ta có ân với họ, người đối với chúng ta xấu là vì trong quá khứ chúng ta không tốt với họ. Tất cả đều là vay trước, trả sau*”**. Chúng ta được nhận đãi ngộ tốt hay nhận thiệt thòi đều là do nhân quả mà chúng ta đã tạo.

Hòa Thượng nói: **“*Đức Phật đã giảng về việc này rất rõ, thấu triệt, Ngài nói, con người sống ở đời đều là do báo ân, báo oán, đời nợ, trả nợ. Phật tổng kết lại bằng một câu đó là: “Nhân sanh thù nghiệp”. “Thù” là vay trả, trả vay. “Nghiệp” là những điều trong quá khứ chúng ta đã tạo. Quá khứ chúng ta đã tạo thiện nghiệp thì ngay đời này chúng ta được hưởng phước, quá khứ chúng ta tạo ác nghiệp thì ngay đời này chúng ta sẽ gặp phải rất nhiều gian nan. Thế gian này rất ít người có thể hiểu được đạo lý này. Nếu người nào giác ngộ, hiểu được đạo lý này thì chắc chắn họ sẽ không dám tạo ác nghiệp*”**.

Tất cả mọi người chúng ta gặp đều do báo ân, báo oán, đòi nợ, trả nợ mà đến. Nếu chúng ta hiểu rõ đạo lý này, thì người đến đòi nợ hay trả nợ đều tốt, trong mọi trường hợp chúng ta hãy luôn là người nhận phần thiệt thòi. Khi chúng ta còn trẻ, chúng ta có thể chưa tin những lời này, khi chúng ta bước vào tuổi trung niên, chúng ta sẽ có những cảm nhận rất sâu sắc. Trong xã hội hiện đại, nhiều người trẻ không tin vào những lời này, nếu chúng ta khuyên họ thì sẽ “*khế lý*” nhưng không “*khế cơ*”. Khi đi chia sẻ, tôi chỉ nói những điều mà mọi người hỏi, tôi không khuyên mọi người nên tu theo phương pháp nào.

Hòa Thượng nói: “***Con người đến thế gian này chính là để thọ báo***”. Từ khi chúng ta bước vào thai mẹ là chúng ta đã đi thọ báo. Mọi người đều không được quyền chọn Cha Mẹ, nếu được chọn thì mọi người đã chọn Cha Mẹ mình là những người có đức hạnh, biết tu hành hoặc là những người giàu sang, địa vị, có những người con oán hận Cha Mẹ vì Cha Mẹ của họ không giàu có. Cha Mẹ cũng không được chọn con cái, có những người con vừa mới sinh ra đã bị khiếm khuyết, nếu được chọn thì các bậc Cha Mẹ đều muốn con mình tài năng, xinh đẹp.

Hòa Thượng nói: “***Những người có phước báu, quyền thế lớn thì sẽ tạo nghiệp càng lớn. Người bình dân, không có oai đức, quyền thế mà tạo nghiệp thì nghiệp họ tạo ra sẽ nhỏ***”. Người có tiền, địa vị mà làm việc tốt thì họ sẽ có phước báu rất lớn, nếu họ làm việc ác thì tội nghiệp của họ sẽ vô cùng nặng. Người không có tiền thì họ ăn uống đơn giản, không tốn kém; người có tiền thì ăn uống cầu kỳ, dễ tạo nghiệp.

Hòa Thượng nói: “***Trong Phật pháp nói: “Thân người khó được, Phật pháp khó nghe”. Chúng ta có được thân người không dễ dàng thế nhưng đáng quý nhất là chúng ta có được thân người mà lại được học Phật pháp***”. Phật pháp dạy chúng ta làm những việc lợi ích cộng đồng, xã hội bằng tâm hy sinh phụng hiến, chí công vô tư. Phật pháp chân chính luôn làm lợi ích chúng sanh, ngày nay, một số người lợi dụng Phật pháp để xây dựng bá đồ cho riêng họ. Nhà Phật dạy chúng ta: “***Vì tha vô ngã***”. “*Vì*” là vì. “*Tha*” là người. Vì người không vì mình.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta may mắn có được thân người, thế nhưng có được thân người đã là thật sự may mắn hay chưa? Nếu có được thân người mà không gặp được Phật pháp vậy thì thân này không may mắn rồi! Được thân người và được nghe Phật pháp thì thân này mới là may mắn. Được thân người mà không được nghe Phật pháp thì thân này rất là bất hạnh. Vì, nếu chúng ta không biết Phật pháp thì không việc ác nào mà không dám làm!***”. Ở thế gian, một người thông minh, nhanh nhẹn, tháo vát thì thường sẽ tạo nghiệp rất lớn. Người thế gian, miễn sao có lợi thì làm! Nếu tôi không gặp Phật pháp thì tôi cũng đã làm rất nhiều việc ác. Nếu chúng ta có thân người và được tiếp nhận sự chỉ đạo của Phật Bồ Tát thì đó mới là nhân sanh hạnh phúc, thân này mới thực sự là thân may mắn.

Bài học hôm nay Hòa Thượng nói, kiếp người là vay và trả. Chúng ta gieo nhân yêu thương thì nhất định gặt quả yêu thương. Chúng ta luôn bố thí, tặng cho thì mọi việc tự nhiên sẽ có sự an bài rất ổn thỏa. Ngày trước, có người hỏi Hòa Thượng, trong cuộc đời hoằng pháp, lợi sinh của mình, Ngài có gặp chướng ngại gì không. Hòa Thượng nói: *“Tôi suy nghĩ một chút và trả lời họ là tôi không gặp chướng ngại gì!”*. Trong suốt cuộc đời Hòa Thượng không gặp chướng ngại vì Ngài làm tất cả đều là hy sinh phụng hiến, chí công vô tư. Chúng ta tranh lợi thì chúng ta sẽ gặp chướng ngại, người khác vừa có ý định tranh thì chúng ta đã nhường vậy thì chúng ta không có chướng ngại. Người khác biết chúng ta không tranh, chúng ta vô tư, vô cầu thì họ cũng không có ý niệm tranh với chúng ta. Chúng ta học theo cách làm của Hòa Thượng thì mọi sự, mọi việc của chúng ta sẽ thuận lợi.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!